

'כֹּוֹנָה טוֹבָה' | יַעַל גְּרוֹס רוֹזֵן

הָיָה מְאַחֵר וְלֹא הִצְלַחְתִּי לִישׁוֹן, שָׁמַעְתִּי אֶת אִמָּא מְדַבֶּרֶת בְּטֵלְפוֹן:
"אֲנִי עַיִפָּה כָּל כָּף, נִגְמָרִים לִי הַפּוֹחוֹת, אֶצְטַרֵּךְ לְקַחַת עוֹד מְשֻׁמְרוֹת.
בְּגִלְל הַמָּצָב אֲנִי חִיָּבֶת לֵהִיּוֹת בְּעֵבוּדָה, אֲבָל קִשָּׁה לִי, אֲנִי מוֹדָה".

לֹא יָדַעְתִּי אִם הִיא מְדַבֶּרֶת עִם סִבָּתָא אוֹ עִם אֲבָא בְּמִלּוּאִים
הִיא הַמְשִׁיכָה לְדַבֵּר וּבִינְתִים הַשְּׁקֵתָה עֲצִיצִים.
"אֲנִי רַק רוֹצָה חֲמֵשׁ דְּקוֹת שָׁל שְׁקֵט, לְשִׁבֶת עַל הַכְּרֹסָה, לְשִׁתּוֹת קֶפֶה,
לְאָכַל פְּרוֹסָה".

הקדמתי לקום, נכנסתי למטבח, להכין פריד נראה לי לא מסבך.
 גררתי בשקט בשקט את הפסא אל הארון, הלחם נמצא במדף העליון.
 מצאתי שקית עם לחמניות, בדרך נפלה קפסת העוגיות.
 נסיתי לתפס אותה קצת מאחר, מזל שזה רק התפזר ושום דבר לא נשבר.
 פתחתי במטבח את כל המגרות, חפשתי צלחת ואולי גם פרות.
 מצאתי גבינה חמאה ורבה, רציתי שאמא לא תהיה רעבה.

פתאום אמא נכנסה ואמרה בקול רם: "אלוהים אדירים! מה קורה כאן?
 המטבח הפוך, הכל מבלגן. צריך לנקות ונאחר לגן".

"אבל הכנתי לך פריד", התחלתי לבכות,
 "רציתי שיהיו לך חמש דקות".

אמא פתחה את הפה, אבל לא אמרה
 אף מלה.

רק חבקה אותי חזק חזק ללב שלה.

מודליות סליחה וסליחתי

וְסָלַחְתָּהּ

סְלַחְתָּנִי